

Prijateljice

Severina

Azurno nebo čekamo zoru
pet šest mladih golubica
nasmiješena su im lica
i poslije mnogo godina
u mome srcu draga sličica

Zajedno smo momke gledale
zajedno po rivi šetale
pravile se da smo važne
ma da smo pametne i snažne
sanjale smo zemlje daleke

Hej ljepotice moje prijateljice
gdje su naši snovi ostali
hej sve smo mi kao ptice selice
svaka svome jugu odleti

Djevojčice žene postale
a neke su se već i udale
ja još čekam azurne zore
ma ja još želim preplivati more
ja još sanjam zemlje daleke